

[Justitsministeren]

se om hastighedsgrænser afgjort ved bøder efter nærmere retningslinjer. Der er i cirkulæreskrivelsen angivet de samme vejledende bødetakster, som anvendtes under oliekrisen i 1973-74. De bødetakster, som blev anvendt i 1973-74, blev godkendt af domstolene.

Det er justitsministeriet bekendt, at vestre landsret den 19. april 1979 har afsagt 2 domme, hvor de vejledende bødesatser for overtrædelse af handelsministeriets bekendtgørelse ikke er blevet fulgt.

Der verserer endvidere 3 ankesager ved østre landsret, som endnu ikke er afgjort.

Da bødernes størrelse således endnu ikke er endeligt fastlagt af domstolene, finder justitsministeriet ikke anledning til at tilbagekalde cirkulæreskrivelsen af 12. marts 1979 om bødekravet vedrørende overtrædelse af disse bestemmelser.

Til statsministeren (25/4 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke skadevirkninger har kontrolministersystemet?«

(Spm. nr. 875).

Begrundelse.

Resultatet af nogle forhandlinger i forsommeren 1978 blev, at finansministeren lovede beregninger over de centrale indkomstpolitiske sammenhænges funktion.

Da løftet endnu ikke var indfriet, da vi nærmede os tiden for fastlæggelsen af de næste to års indkomstpolitik, rykkede jeg i januar 1979 for redegørelsen gennem folketingets politisk-økonomiske udvalg.

I Politiken for 21. april 1979, 2. sektion, side 5, oplyser finansministeren nu, at han var klar med sit svar den 5. marts 1979, men at han som følge af nydannelsen i dansk forfatningsliv - kontrolministerordningen - sendte svaret til sin kontrolminister.

I de følgende uger bølgede den indkomstpolitiske debat frem og tilbage, uden at offentligheden kendte til de foreliggende beregninger og redegørelser.

Mandag den 19. marts 1979 blev indkomstpolitikproblemerne reelt afgjort ved et internt møde mellem SV-topfolkene, der altså kunne gøre dette uden at være generet af, at den forudgående offentlige debat ikke havde

haft adgang til de for alle skatteydernes penge udformede beregninger.

Finansministerens kontrolminister (venstrepolitikerens Anders Andersen?) gav først grønt lys for offentliggørelse den 22. marts 1979.

Enhver kan sige sig selv, at det er aldeles utilstedeligt, at offentligheden ikke får kendskab til oplysninger, så snart de foreligger.

Mens kontrolministerordningen så givet har den fordel, at den nedsætter en udygtig regerings handlemuligheder, har den altså også betydelige ulemper.

Da der nu snart er gået ni måneder siden nyordningens undfangelse, må det være på tide, at det største oppositionsparti fremskaffer konkret og udførlig besked om nyskabelsens skadevirkninger. Det er, hvad der tilsigtes med nærværende spørgsmål.

Besvarelse (2/5 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det eksisterende system med kontaktministre rejser ingen problemer, men har tværtimod en række positive virkninger.

Til justitsministeren (25/4 79) af:

Børge Møller (FP):

»Finder ministeren det betryggende, at kontrollen med de indsatte efterhånden er blevet så ringe, at ransagninger i cellerne, som f. eks. på Kragsskovhede ved Frederikshavn, kan frembringe skarpladte pistoler, flere kasser snaps m.m., ligesom flere af de indsatte var sanseløst berusede?«

(Spm. nr. 876).

Begrundelse.

Befolkningens tillid til retssystemet bliver rystet den ene gang efter den anden. For nylig var det en fængselsbetjent, der påviste, at fængslerne var rene tilvænningsanstalter for narkotika.

B.T. skriver i en artikel den 25. april om de indsatte på Kragsskovhede, der efter udtur vender hjem med snaps i kassevis.

Man må undres, når man sammenholder dette med sagerne fra landsskatteretten, hvor man bliver dømt efter valg af advokat, Christiania, hvor man kan drive restauration i millionklassen uden at betale moms og skat, medens en landmand, der nægter at udfylde